

РЕШЕНИЕ

№ 6609

гр. София, 04.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 21.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **6323** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК във връзка с §17, ал.3 от ПЗР на Закона за управление на отпадъците.

Образувано по жалба от [фирма] срещу ЗАПОВЕД № ТРД-15-50/28.05.2012 г. за заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която е прекратен лиценз № 977/2009 за ТДОЧЦМ по съображения, че до 15.02.2012г. не са ангажирани доказателства, че имотът е отреден за производствени и складови дейности съгласно ЗУТ.

По изложените в жалбата доводи, поддържани в съдебно заседание от адв.У. и адв.И.–се моли да се отмени заповедта.

Ответната страна –не е изразила становище.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбоподателят е адрес на акта, засегнат неблагоприятно, поради което има правен интерес от оспорване, както и жалбата му е депозирана в срок.

С оспорената заповед е прекратен лиценз № 977/2009 за ТДОЧЦМ по съображения, че до 15.02.2012г. не са ангажирани доказателства от дружеството, че имотът е отреден за производствени и складови дейности съгласно ЗУТ. Посочено е, че няма влязъл в сила ПУП, отреждащ ПИ 77181.23.5 за производствени складови дейности.

От друга страна с жалбата се оспорват посочените констатации, като се визира, че е представено удостоверение №279/05.07.2012г на [община], че имотът е отреден

съобразно лиценза. Също така се прави заключението, че заповедта е нищожна, както и постановена при съществени процесуални нарушения по тълкуването на материално-правната норма на § 17, ал. 1 от ПЗР на Закона за управление на отпадъците. Твърди се, че изменението е в сила от 01.01.2012г. и 10-месечният срок изтича на 31.10.2012г, поради което до този срок, а не до 15.02.2012г. следва да се приведат площадките в съответствие с ПУП-а. Има позоваване и на Решение № 3/21.03.2012 г на КС по к.д № 12/2012 г, обнародвано в ДВ, бр.26 от 30.03.2012г., че съгласно мотивите на това решение този срок от 10 месеца е твърде кратък. Сочи се, че с Решение № 140/16.05.2012 г на ОВС Х. е одобрен ПУП за имота с предназначение за складови и търговски дейности.

Съдът намира следното:

На първо място –се установява, че не се касае за нищожен акт, тъй като зам.министърът е издал процесната заповед въз основа на делегираните му от министъра правомощия със Заповед № РД 16-480/24.04.2012г. във вр. с §17 и чл.59, ал.1 т.3 от ЗУО. Не се установява да има допуснати процесуални нарушения, които да са съществени. Страните не спорят по фактите, а именно, че към момента на издаване на заповедта процесният имот не е предназначен за производствени и складови дейности, но безспорно към този момент е била започната процедура за промяна на предназначението стартирала по заявление от 26.01.2011г./л.15/, която процедура се е забавила, тъй като площадката е била върху земеделска земя и е следвало и да се променя предназначението /виж решение КЗЗ -18 от 22.08.2012г. на МЗХ –л.12/. В действителност –до крайния срок няма представен акт, от който да е видно, че имотът е с променено предназначение. Основанието за прекратяване на лиценза е §17, ал.3 от ЗУО –отменен /ЗУО обн.в ДВ бр.86/2003г./, който е в сила от 1.01.2012г. и видно от която разпоредба – лицензът се прекратява служебно при неизпълнение на изискванията на ал.2 – ако лицензополучателите в срок от 10 месеца от влизане в сила на закона не се съобразят с изискването на чл.54, ал.2 от ЗУО-отм.. Ответникът е приел, че срокът изтича на 05.02.2012г., тъй като §17 е приет с ДВ бр.30/2011г., в сила от 15.04.2011г., като първоначалният срок е 9 месеца, който тече от 15.04.2011г. и съответно е следвало да изтече на 15.01.2012г. преди който момент е прието изменение на срок удължен с още един месец.

Следователно- съдът приема констатацията на ответника, че нов срок не тече от 10 месеца, а има удължение на стария, поради което изразът 10 месечен срок следва да се има предвид не от 15.01.2012г., а от 15.04.2011г. и срокът съответно се счита за изтекъл на 15.02.2012г., както правилно е констатирал ответника.

Следващият въпрос е правен – какъв е характерът на този срок и дали същият с изтичането си прекратява ех lege лиценза като само ответникът с посочения акт установява визираното обстоятелство. В тази връзка съставът съобразява, че видът на срока и последицата му навеждат на съображението, че е преклузивен. За жалбоподателят първоначално е имало срок от 9 месеца да се съобрази с чл.54, ал.2 от ЗУО- отм., изискваща дейностите да се извършват само на площадки, разположени на територии, определени с общи устройствени планове за производствени и складови дейности. В действителност за думата „общи” от израза ОУП- има решение на КС - Решение № 3 на КС на РБ /ДВ, бр. 26 от 2012/, което не променя смисъла, че площадките следва да са съобразени с устройствените планове, тъй като основанието за отмяна е субектите с лицензии на териториите, където има и не общи устройствени планове – да са равнопоставени, поради което е отпаднал израза „общи”, но

безспорно в духа на цялото решение – се касае за изискване, което ако не се съобрази се прекратява лицензията т.е. за една преустановяваща дейността мярка. С оглед изложеното, както и предвид мотива да се допусне предварително изпълнение по силата на закона на оспорената заповед – и последиците в срок от 3-месеца да се разчисти площадката се прави извода, че срокът е преклузивен. Не може да се сподели виждането, че срокът е инструктивен, тъй като подобни срокове не погасяват права, докато конкретно законодателят е регламентирал последицата от несъобразяването на чл.54, ал.2 – служебно се прекратява лиценз. Видът на този срок – показва, че не може да се спира производството на основание чл.54, ал.1 т. 5 от АПК и съответно която норма е неприложима. Ирелевантни са усилията, които дружеството е положило след срока и документите, с които се е снабдило – а именно, че с решение от 16.05.2012г. на ОбС е одобрен проектът и това решение е обнародвано в ДВ, бр. 46/2012г..

Водим съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу ЗАПОВЕД № ТРД-15-50/28.05.2012 г. на заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която е прекратен лиценз № 977/2009 за ТДОЧЦМ по съображения, че до 15.02.2012 г. не са ангажирани доказателства, че имотът е отреден за производствени и складови дейности съгласно ЗУТ.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС.

Преписи.

Съдия: